

[Stavad]

I øvrigt synes jeg, at både hr. Jens Thoft og fru Bente Juncker sagde nogle kloge ting. Jeg synes, det er rigtigt, at vi skal give så klare signaler som muligt, at vi ikke bevæger os ind i tekniske problemer, som ikke kan løses i denne debat, men giver nogle klare politiske signaler, som man kan forholde sig til. Det er jeg enig med både fru Bente Juncker og hr. Jens Thoft i.

Hr. Kim Behnke siger, at det handler om at vedtage en dagsorden, men det er jo ikke ligegyldigt, hvad den indeholder, eller hvem der vedtager den. Det eneste, jeg kan sige med fuldstændig sikkerhed, hr. Kim Behnke, er, at jeg ikke kan få øje på en skattereftale imellem Fremskridtspartiet og Socialdemokratiet i en overskuelig fremtid. Det er ikke aktuel politik, hr. Kim Behnke, og vedtagelse af en dagsorden, hvor Fremskridtspartiet udgør et flertal sammen med Socialdemokratiet, er derfor ikke garanti for noget som helst. Det er et signal om usikkerhed, hr. Kim Behnke. Det er den ene side af sagen.

Og for det andet: Den dagsorden, som vi fremsatte den 15. maj 1990, vedstår vi 100 pct. Hensigten med den var jo nemlig at signalere, at familierne ikke må rammes, at der skal tages vidtgående hensyn til dem, der disponerer i tillid til gældende regler, hvis vi ændrer ved rentefradraget. Men tiden er løbet fra den dagsorden, blandt andet fordi Fremskridtspartiet – hr. Kim Behnkes parti – ikke engang ville være med til at forhindre stempelfritagelse i ægtefællehandler, hvor man kunne optage lån. Og det vil sige, at hvis vi giver en garanti af den karakter, som hr. Kim Behnke lægger op til, vil det give sikkerhed for, at der kan spekuleres i skattesystemet 30 år ud i fremtiden, og det vil Socialdemokratiet ikke være med til. Det undrer mig ikke, at Fremskridtspartiet vil

Formanden:

Der er endnu to korte bemærkninger, og så standser vi de korte bemærkninger i denne runde. Der er også flere af dem, der har bedt om korte bemærkninger, der har mulighed for at komme til orde senere i debatten.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Jens Thoft var overbevist om, at 179 folketingsmedlemmer ikke kunne finde på at ved-

tage noget, der jog folk fra hus og hjem. Men sporene skræmmer, det gjorde man jo, da man vedtog den sidste skattereform. Siden da har omkring 15.000 familier måttet opleve en tvangsauktion, og der ville have været endnu flere, hvis ikke man både i 1989 og 1990 havde taget disse forskellige boligpolitiske initiativer.

Hr. Stavad udtaler, at det ikke handler om at få vedtaget en dagsorden. Men det var netop det, der var hr. Stavads budskab til Jyllands-Posten, det handlede lige præcis om at få vedtaget en dagsorden. Og så siger hr. Stavad, at det vil signalere usikkerhed, hvis den dagsorden bliver vedtaget med et flertal bestående af Socialdemokratiet, Fremskridtspartiet og i dette tilfælde jo også CD, der heldigvis står ved deres tidligere udsagn. Men hr. Stavad må også være tilstrækkelig politisk begavet til at vide, at såfremt der viste sig et flertal her i Folketinget bestående af Socialdemokratiet, CD og Fremskridtspartiet, ville regeringspartierne jo ikke være så uintelligente, at de bare koblede sig fra, så ville den politiske virkelighed resultere i, at der ville blive et bredt flertal.

Men hr. Stavad vedstår altså dagsordenen fra den 15. maj 1990 helt og fuldt, og det glæder vi os selvfølgelig over, når vi skal stemme om netop den dagsorden.

Formanden:

Fru Pia Gjellerup for den sidste korte bemærkning, inden vi går videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Fru Bente Juncker sagde nogle bemærkelsesværdige ting, bl.a. at der er såmænd overhovedet ingen, der hører efter, hvad der bliver sagt her. Det kan man jo undre sig en smule over, når man hørte fru Bente Juncker forsøge at tale så højt, at mange ville kunne høre det.

Men for at fjerne enhver tvivl, som fru Bente Juncker øjensynlig har en vis lyst til at prøve at fremkalde herinde, vil jeg gerne sige, at de forskellige formuleringer af dagsordener tjener jo ikke noget formål, hvis man ikke er loyal over for dem. Så er de ikke det papir værd, de er skrevet på.

Lad mig give nogle eksempler. Fremskridtspartiet stillede en meget omtalt dagsorden den 15. maj 1990, og denne dagsorden blev vedta-